

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Bellum Sacrum Ecclesiae Militantis Contra Turcum
Communem Hostem Christianorum**

Vaux, Léonard de

Leodii, 1685

§. IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64991)

Belli ultrò venient: tum ut contra communem Christiani Nominis hostem conspirent: Commune enim periculum concordia propulsandum est, ait, Cornelius Tacitus, ejusque jugum, quam longissimè à se amoliantur, tum ut Christianum Imperium, propugnent, & propagent; tum ut suas ditiones & fortunas ex opimis Turcarum spoliis augeant, & locupletent.

§. IV.

CÆterùm agitur hic non modò de amplissimo, & ditissimo Ottomanorum Imperio occupando, sed de multorum millium, imò millionum animarum salute æternâ: quæ sanè sine impiâ crudelique socordia negligi nequit. Nunc enim magis quam unquam proclive est, ac facilè Christianis; ut Turcæ adimant regna omnia, suis majoribus, per summum scelus erepta, ut Ecclesiæ sibi que restituant, Asiam, Hungariam, Græciam, Macedoniam, Thraciam, Armeniam, Galatiam, Cappadociam, Epyrum,

Cyprum, Bithyniam, Pontum, Syriam, Palestinam, primasque orbis Provincias, à Sanctis Apostolis, Petro & Paulo ad Christum conversas; eorumque & Ecclesiæ prima quasi prædia, & Patrimonium, Ægyptum, Africam, Æthiopiam, totumque Orientem. Quis his dormiet? quis non protinus evigilabit? quis non opes omnes & vires, omne ingenium, & consilium in opus tantum, tanti que momenti offerat & conferat?

Quod si Persa, aut quis novus Tamarlanes, mundi terror Bellicosus, & acer in armis, nobis otiantibus, aut dormientibus regiones illas præoccupet: sanè magno terrori evadet Christianis, eis que utpotè duplo jam potentior, in armis exercitior, tot victoriis insolentior, formidabilius quam Turca imminebit. Ut eum Monarchiam Europæ ambientem ab urbibus tectisque nostris submovere non valeamus, quem à vicinis arcere, non volumus. Sanè videtur Deus optimus maximus, claris suæ mentis indiis ostendere, se velle, ut Bellum hoc Sacrum capeffamus: cùm occa-

siones undique tam evidentes, illius fe-
 liciter conficiendi, quales à mille annis
 non dedit, modò suggerit, ultroque of-
 fert: quas si elabi è manibus sinamus,
 nunquam amplius illæ redibunt. Re-
 rum occasiones tarditatem & igna-
 viam nostram non expectant, ait sa-
 pienter Demosthenes Philippo I. sed
 nisi illicò præhendantur cum sese
 ostentant, diffugiunt, & irrevocabi-
 les sunt. Tritum est illud, Fronte ca-
 pillata est, à tergo Occasio calva.
 Earum neglectum graviter ulciscetur
 justus omnium judex, vindexque
 Deus: atque illos ipsos dorso nostro
 dabit in flagellum perpetuum, eò
 quod ipsi eos subigere nolimus, quos
 ultro in sinum offerebat. Ita Cana-
 næis subjecit Judæos, eò quod ipsi
 illos subigere, & delere; prout jusse-
 rat Dominus, omisissent: ac pa-
 cis foedera cum eis iniissent, uti vi-
 dere est in totâ Judicum Historia:
 idque moriens eis prædixerat Josuë
Cap. 23. Ut sint, inquit, vobis in
 foveam ac laqueum, & offendicu-
 lum ex latere vestro, & sudes in ocu-
 lis vestris, donec vos auferat atque

disperdat de terrâ hac optimâ, quam
tradidit vobis.

Ambabus ergo ulnis acceptemus,
& amplectamur præsens hoc tam libe-
rale Dei donum; utamur occasione
quam nobis in manum dat, subdamus
Mahometanos nobis, ne cogamur eis
colla subdere, eosque habere Domi-
nos, imò tyrannos, & tortores, quos
modò possumus habere subditos, &
supplices: Deo optimo maximo ad id
tam manifestis ostentis, vocanti pa-
reamus; ne in die iudicii, tantæ oc-
casionis, totque millium animarum
salutis neglectæ, rigidam à nobis ra-
tionem reposcat, rigidus munerum
suorum æquè ac occasionum, & bo-
norum operum exactor Christus Do-
minus. Si verò paruerimus, Prophe-
tas honorabimus, Prophetarum vo-
tis satisfaciamus, Prophetarum ora-
cula adimplebimus; adeoque Sanctos
Prophetas, Spiritum ipsum Sanctum
qui locutus est per ora Prophetarum,
Christum Dominum omnium Salva-
torem, maximè fidelium: totam San-
ctissimam Triadem, Deiparam, A-
postolos, eorumque fidem, & Reli-

gionem quasi exules, postliminio Terræ Sanctæ restituemus, Angelos Sanctos miro gaudio afficiemus, Dei-Hominumque gratiam, & Gloriam Æternam nobis conciliabimus. Amen.

NUMERUS UNDECIMUS.

Quâ ratione magni acervi pecuniarum facile construi possunt, & quis eorum fidelis dispensator ad expensas Belli Sacri.

§. I.

N Ec verò Belli nervus pecunia deesse poterit, si quælibet urbs, & Provincia vel modicum conferat. Unus Sanctus Ludovicus, olim omnes Belli Sacri expensas, per plures annos præstitit, nunc eas non præstabant universi Principes Christiani, illo longè ditiores?

Præsertim si Militaris Pragmatica observetur, ut milites frugales sint, in victu, vestitu, nec auro, vel cyatis, sed ferro, & hastis depugnent, uti faciunt Turcæ & Tartari. Quin & hostiles